

מכתבים אל קצין מלואים

אל סגן משנה צעיר בחיל הרגלים

הפעם ניתן במסגרת "מכתב אל קצין המילואים" מאמר, בצורת כתיבת הנחיה אף הוא, שנלקח מירחון קצינים שביצרי. כותרתו אמנם מכוונת אל כל הקצינים הצעירים ("לויטננט סיס" — במקביל לסגן משנה של צבאו) שבאותו צבא. אלא שזאת לזכור: כל קצין ניס אלה הנם קציני מיליציה — דהיינו, שמעמדם, דרכיהם ובעיותיהם מקבילים במידה רבה לאלו של קציני המילואים שלנו. אכן, רוב רובם של הצעירים והמדויות שברשימה זו ניתן ללמוד מהם אף בתנאינו אנו. — המער.

מגיע שידורו של מכשיר SE-101? ושל TL? מהן שעות היום בהן עלול להיות מופרע ביותר הקשר. במכשיר FOX. — מהי מהירות ההתקדמות — למשל, בלילה — של משאית הנעה קידמית עם עוקב בעל 4 גלגלים? — כאשר נתנו לך למצובך, שני תותחים ג'מ כיצד תשלב אותם במערך כוחותיך?

"מה לי ולכל הדברים האלה!" — תהיה ודאי תשובתך — "זהו ענין לקצינים הגבוהים יותר". טעות היא! בימי מלחמה הופך מפקד מחלקה מהר — מהר מדי — למפקד פלוגה; ולעתים קרובות יקרה שפלוגה נמצאת מנותקת, או שהיא מתקדמת מהר מדי. במקרים כאלה על המפקד להיות מסוגל להפעיל באופן עצמאי את האמצעים שהוקצו לו ולדעת איזה סיוע עליו לדרוש.

כמובן אין איש יכול לדרוש מקצין חיל הרגלים התמחות מדויקת בכל סוגי החיל האחרים. אבל על כל פנים עליו לדעת את כושרי פעולתם ואת התוצאות שהפעלתם עשויה לתת.

בבית הספר לקצינים בודאי סופקו לך גם נתונים על סוגי החיל האחרים אלא ששוב אין אתה זוכר הכל. 13 השבועות אינם אלה פרק זמן קצר, ולא היתה האפשרות לעסוק כיאות בבעיות כולן. לכן חייב אתה להמשיך ולהרחיב את ידיעותיך באופן עצמאי. אולם כיצד? הדבר יצריך מכמה וכמה בחינות, מאמץ והתגברות על קשיים.

3 SE-101 — מ"ק 101 (66) — מכשיר אלוטו-דיבור. בעל 24 ערוצים. טוח — 5 ק"מ, משקל — 7,9 ק"ג. (כנראה לקשר הגדוד עם הפלוגה).

TL — מ"ק 210 — תחנת אלוטו-דיבור ואלחוט-מורס. בין 3-5 מגאסיקל טוח 25-15 ק"מ. תודות לגנרסוד ניתן להפעילה ללא חיבור לקו זרם קבוע. ניתנת להילטלסל.

FOX — מ"ק 100 — מכשיר אלוטו-דיבור. טוח — 1 ק"מ. משקל — 2,5 ק"ג. מיועד ליחידות קידמיות ביותר (כנראה לקשר הפלוגה עם המחלקות).

שלושת הנ"ל מכשירי קשר שביצריים מהחדשים ביותר. — המער.

ידידי, זה לא כבר נעשית קצין. בימים אלה שר' חחתי עם כמה מחבריך. כך לא נפגשתי לצערי. כיון שאני מניח שהשקפתך זהה עם זו של האחרים רצו' ני לכתוב לך את הדברים אשר לחבריך יכולתי לאמר. רם. היודע אתה שבהיותך קצין חיל הרגלים — בכיר הנך לגבי קצינים בעלי דרגה שזה הנמנים על חיל התותחנים, גייסות השריון, הגנה ג'מ וחיל ההנדסה? הגם שקצינים אלה סיימו בתי-ספר לקצינים בני 19 שבועות. במסעותי בחוץ-לארץ אישרו לי קצינים את הדבר אשר גם הנהגת הצבא שלנו מביאה אותו בחשבון; לרשותו של קצין חיל הרגלים מקצים רכב-שריון; הוא יכול לדרוש אש ארטילרית (בתנאים מסוימים הוא גותן אפילו את פקודת האש. ראה תק' בון "ניהוג גייסות" סעיף 90); נותנים לו נשק ג'מ המשמש לו להגנה ג'מ או ב"ט; והוא עשוי לבצח על פלגות מחיל ההנדסה אשר תוצבנה תחת פיקודו. עתה צא וחשוב, שקול-נא פעם בדעתך: היודע אתה מתי עליך לצאת על אש ארטילרית? מהם הנתונים החד-שונים לאנשי הארטילריה כאשר מגיעה אליהם הר-רישה לסייע אש? (ל' תסמוך על הקת"ק, הלז ייתכן ויועמד לרשותך רק לאחר שכבר דרשת סיוע אש) ומלבד זאת: איזה סוג אש יורה הארטילריה? מה משך הזמן בו יוכלו לעמוד הקנים שלה באש מהיר-רתקצב? — מתי יכול החפר לעזור לך, ומתי — הגשרן? מה הציוד אשר ברשות גייסות ההנדסה? כיצד בעצם מפעילים בקרב את AMX 13? מהו מקומם של כלי רכב בשדרה המתקדמת על פני כביש? — המכיר אתה את אמצעי הקשר שלך? לאיזה טוח

(1) כפי שיראה הקורא להלן אין משך הלימודים בבית הספר לקצינים לחיל הרגלים אלא 13 שבועות בלבד, לעומת משך הלימוד בכל הגייסות הנ"ל, שהנו ארוך ב-50 אחוז. — המער.

(2) AMX-13 — טנקיקל צרפתי חדש אשר נרכש על ידי צבא שביצריה, בעיקר — לתפקידי "משחית-טנקים" (ראה בחוברת זו, עמ' המוקדש לידיעות-השלמה בענין חימושו החדש של הצבא השביצרי).

1. חבריך הביעו דעה, הנפוצה מאוד, כי כמעט כל פקודות הקבע הן מיושנות, כלומר: שוב אינן הולמות את תנאי הזמן. זוהי דעה מוטעית. עליך להשתחרר ממשפט־קדום זה.

2. עליך להגמל מן המנהג לספר רק את הציובאתים מבית־הספר לקצינים שעה שהגך משוחח עם חבריך בעניני השירות. גם הקללות שאתם מקללים את הצעדים הננקטים מ"למעלה" ואת הממונים עליכם, אינם דוקא בגדר שיחת־בירור צבאית (כמובן שבה־יחטו קצינים צעירים הננו בעלי מזג "חי" יותר מאשר ה"אדונים הקשישים". כמובן שאנו בעד אורח מלחמה חדיש, ואילו הקשישים הם עוברי בטל. אולם הרי די לנו כי הננו סבורים כך. ואין עלינו הגזירה אף לומר זאת!).

3. לא נכון הוא לחזור ולטעון, מידי עשר דקות, שנין זמנך פנוי לשום דבר. מוטב שלא תאמר דבר; ואז תמצא זמן מספיק גם בשביל הצבא.

משהשתחררת מפגעים־רעים אלה, שהנם מן הנרפוצים ביותר, ניתן יהיה לך להתחיל בהשתלמאות אתה.

קרא בתקנונים. תקנון "ניהוג הגייסות השביצרי", למשל, נכתב באופן תמציתי ורבי־ענין; כי סגנון התקנונים הישן והמשעמם עבר־מן־העולם. גם תקנון־נים אחרים כוללים ידיעות בעלות ערך.

הוראות השירות של צבאות זרים מקפלים בתוכם נסיון־מלחמה. האמריקאים, ביחוד, הוציאו פנקס־שימוש של שדה רבי־תועלת ומותחני־ענין (את הללו אפשר להשיג בהשאלה מן הספרייה הצבאית).

כתבי עת צבאיים וספרי־מלחמה מכל הסוגים מכילים פרקים רבי־ערך מלקח המלחמה ומתארים לנו את חיותיו של הלוחם. קריאה בספרות כזו אי־

נה עשויה אלא לאלפנו (בספרייה הצבאית מצוי אוסף מקיף של ספרות זו). קריאה זו מגוללת לפנינו יריעה האומרת לנו מה רבת־פנים הנה המלחמה, ובאיזה תנאים שונים ואף "בלתי־אפשריים", מתחדשות פערי לוח צבאיות.

נקודה חשובה מאוד הוא הדיון עם חברים־קצינים מחילות אחרים. ה"כחולים", ה"אדומים", ה"חכליל־ליים", ה"שחורים" יכולים לספר לך כיצד הם מאב־טחים את נקודות איסוף־החולים שלהם, את עמדת־תיהם, ריכוזי־הציוד ומחסני־הבסיס שלהם; כיצד הם מפעילים את כלי־נשקם, רכבם ושאר מכשירי־ציודם; ואלו הן הדאגות והבעיות המעסיקות אותם. לאחר שיחות כאלה יש ביכלתך להעלות בפני עצמך את תמונת פעילותם של חבריני־לנשק.

עתה, מאחר שיעצתי לך לעשות משהו אף בחייך האזרחיים, למען השירות הצבאי — בודאי כבר הד־בקת לי "תוית" מסוימת. איני נראה בעיניך מעתה אלא ראש־סרדיוט נוקשה. טעות בידך, איני אלא קצין־מיליציה בעל הלך מחשבה תקין, אשר שאיפתו הצבאית היחידה הנה, לעת עתה, להיות סוף־סוף סגן. ואם בכל זאת אני משיא לך עצות — הסיבה לכך אחת בלבד: אם כבר נגזר עלינו שנהיה מולי־כים חיילים לקרב — נשתדל־נא, לפחות, להיות להם למפקדים טובים.

לוי' ג' ואילנמן

4 הכונה — לאנשי החילות השונים (ולא של חיל־הרגלים), כשכל חייל מצוין ע"י צבעו הסמלי ה"כחול" הוא צבעם של גייסות רפואיים וטרינאריים. ה"אדום" של חיל־התותחנים; ה"חכלילי" של חיל־תובלת־המנוע; ה"שחור" של גייסות־ההנדסה וההגנה הנ"מ. ואילו צבעו של חיל־הרגלים הנו ירוק־כהה. — המער.

עליונות — וגם פיוע (סוף מעמ' 50)

נופלים ממנו בחשיבותם — או שמא תוטלנה עליו משימות אחרות בעיקר, ועסוק במלחמה האוירית רק במידה הדרושה במישרין לביצוע משימות אלה, כגון הגנה על מרכזי החיים מהתקפות אויר, סיוע ישיר לכוחות היבשה או ניתוק דרכי האספקה של האויב. ושוב יש לזכור, כי אין החלטה זו יכולה להיות קבועה ונוקשה, אלא חייבת לעבור בקורת מדי השתנות המסיבות.

כך — בפנה כשלנו, על אחת כמה וכמה, משלוח אחד של מטוסים או קבוצה אחת של טייסים המצ־טרפת לצד זה או אחר עשויים לשנות מיסודו את יחסי־הכוחות בסביבותינו. בנסיבות כאלה יש לשקול עוד במשנה כובד־ראש את הבעיה אם רצוי וכדאי להקדיש את כוחו של חיל־האויר שלנו בראש וב־עיקר למלחמה על השגת עליונות אוירית, בה אינו יכול להיות אלא אחד בין גורמים אחרים שאינם

א' רוענ